

έπειδη δ' ὁ πατήρ ἀρωγὸς τούτοις προσέρχεται καὶ τοῦτον οἱ δῆθεις καταλαμβάνουσι (corrīpiunt). Ως ἐκ τοῦ μεγέθους δ' αὐτῶν δὲν ήδύναντο διὰ μιᾶς ν' ἀποσπασθῶσι τῶν παιδῶν· ἥρα κατ' ἀνάγκην ὑπάρχει στιγμὴ, καθ' ἥν διὰ μὲν τῶν κεφαλῶν καὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ἔστρων σώματος κατὰ τοῦ πατρὸς ἐθόρυμπαν, διὰ δὲ τῶν ὀπισθίων αὐτῶν μερῶν συνεκράτουν εἰσέτι τοὺς παῖδας περιειλιγμένους. Ή στιγμὴν αὕτη ἡτοῦ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀνέλιξιν τῆς ποιητικῆς εἰκόνος, δὲ ποιητὴς ἀφίποτιν ἐπαρκῶς νὰ αἰσθανθῶμεν ταύτην· πρὸς ἔξεικόνισιν δύμας αὐτῆς δὲν ἡτοῦ κατάλληλος ἢ ὅρα. Ότι δὲ ταύτην πράγματι ἡσθάνθησαν οἱ ἀρχαῖοι σχολιασταὶ δῆλον καθίσταται ἐκ χωρίου τοῦ Δονάτου¹. Πάσφ δλιγότερον θὰ ἡτοῦ δυνατὸν νὰ διέψυγεν ἡ στιγμὴ αὕτη τοὺς καλλιτέχνας εἰς τὸν νοῦμον ὅθιθαλμὸν τῶν ὀποίων τοσοῦτον ταχέως φανεροῦται πᾶν δὲ τοῦνται αὐτοῖς ἐπωφελές ν' ἀποδ.

Καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἐλιγμοῖς δι' ὧν ὁ ποιητὴς τοὺς δῆθεις περὶ τὸν Λαοκόντα ἔλισσει, ζίνει προσεκτικῶς ἀποφεύγει τοὺς βραχίονας, ἀφίνων οὕτω ταῖς κερδίν δῆλον τὴν ἐνεργυτικότητα αὐτῶν.

Ille simul madibus tendit divedere nodos.

Ἐν τούτῳ κατ' ἀνάγκην ἔδει οἱ καλλιτέχναι αὐτὸν

¹⁾ Donatus ad. v. 227. līb II. Aenid. Mirandum non est, clypeo et simulaeri vestigiis potuisse quos supra et longos et validos dixit, et multiplici ambitu circumdedisse Laocooneum corpus ac liberorum et suis superfinam partem. Ἐπομένως μοὶ φάνεται ὅτι ἐν τῷ γωρῷ τούτῳ ἐκ τῶν λεῖσιν mirandum non est ἢ πρέπει νὰ ἐκπότη τὸ πον., ἢ τὸ ὅλον συμπέρασμα ἐλλείπει ἐν τέλει. Διότι ἀροῦ οἱ δῆθεις ἤσαν τοσοῦταν ἐκτάκτως μεγάλοι, παράδοξον δῆλος τυγχάνει τὸ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ κριθῶσιν ὅπτην ἀσπόδα τῆς Θεᾶς, ἐλὺν καὶ αὔτη δὲν ἦτο τοσοῦτον μεγάλη καὶ δὲν ἀντίκενεις καλοσσαῖον πρόσωπον. Τοῦ ἐλλειπτοῦ συμπέρασμα θὰ ἰσχαι-
ζίου τὰ κατ' αὐτό, ἄλλως τὸ πον οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν.

Ἐπὶ ταῖς ἡμέραις ταύταις τὰ μὲν διάφορα καταστήματα ἐστολίσθησαν δὲν ποικίλων πραγμάτων, δυναμένων, ἢ καὶ μὴ δυναμένων μεθ' ὅλας τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν πρὸς τοῦτο, νὰ γρηγοριμένων ὡς δῶρα ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει. Ταῦτά εἰσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καλλιτεχνῆματα ποικίλα τάχη τε τέχνην καὶ τὴν ἀξίαν, ἀνθη κτλ. Ἀλλ' ἐν ᾧ ταῦτα ἔξετέθησαν ἵσως ἔκοντα, αἱ Περιφερίσσαι μας καταπλημμυροῦσι — δὲν λέγω ἔξετέθησαν — τὰ καταστήματα καὶ ιδίᾳ τὸ τοῦ Bon Marché πρὸς ἐκλογὴν τῶν δώρων αὐτῶν, ἀπερ θὰ προσενέγκωσι πρὸς προστύλεις αὐταῖς ὑπάρξεις. Ή ἐκλογὴ δὲ διμολογουμένως δὲν εἶναι εὐχερής, μάλιστα δὲν τὰς μὴ θελούσας νὰ ἔξεδεύσωσι πολλά, διότι σπανίως τις ἀπαντῷ τι δυνάμενον νὰ ἔχῃ χάριν καὶ πρωτοτύπων, τὰ πλεῖστα τῶν ἐκτεθειμένων εἰσὶ κοινὰ καὶ συνήθη, οὐδὲν ἐκρρέζοντα, οὐδὲν παρέχοντα τὸ προσελκύον. Ἐντεῦθεν ἀπορεῖ τις θέλων νὰ ἐπιτύχῃ δώρου πράγματι καλοῦ, νὰ μὴ προσφύγῃ δὲ εἰς τὸ τετριμένα καὶ νὰ μὴ ἀγοράσῃ ἀκριβώτερον δὲ τι εἰς ἄλλην ἐποχὴν τοῦ ἔτους θὰ ἡγοράζειν εὐθηγότερον, διότι σημειώτεον ὅτι νῦν ἐκκτίθεται πρὸς πώλησιν, ἀπερ καθ' ὅλον τὸ ἔτος οὐδέναν εὑρίσκον ἀγραστὴν καὶ δυνάμενα νὰ καταλεγθῶσι ἐν ταῖς σεβασταῖς ἀρχαιότησι. Τὸ δόρον, ὅπερ προσφέρει τις, εἴνε μὲν ἔνδειξις φιλίας, ἐκτιμήσεως, ἀγάπης, ἔρωτος, ἢ θελητε, ἀλλ' εἴνε καὶ ἐκδή-

ν' ἀκολουθήσωσιν. Οὐδὲν παρέχει πλειόνα ἐκφραστικό καὶ ζωὴν ἢ η κίνησις τῶν κειμένων· Ιδίως δὲν τῷ πάθει καὶ η ἐκφραστικότερά μορφὴν δινευ τῆς κινήσεως ταύτης είναι ἀσήμαντος. Βραχίονες, ίσχυρῶς τῷ σώματι προσκεκολλημένοι διὰ τῶν συσπειρώσεων τῶν διφεων, θὰ διέχεσον ἐπὶ τοῦ δλον συμπλέγματος ψυχρότητα καὶ θάνατον. "Οθεν βλέπομεν ταύτας ἐν πλήρει ἐνεργειαῖς ἐν τῷ πρωταγωνιστοῦντι προσώπῳ καὶ ἐν τοῖς δευτερεύουσιν, ἐκεῖ δὲ τὸ πλεῖστον ἐνασχολουμένοις διοπού τανῦν διφοδρότερος πόνος ἐδρεύει.

(Ἀκολουθεῖ).

ΟΑΓΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Φίλε Κύριε,

Μὲ ζητεῖτε διλέγας λέξεις διὰ τὸ φύλλον τῆς πρώτης τοῦ ἔτους. Θέλετε διηλαδὴ καὶ σεῖς πρωτοχρονιάτικο. Σᾶς ὄμοιοιγῶς ὅτι πολὺ εὐκολώτερον θὰ ικανοποιήσω ὑμᾶς ἢ μεγικούς ἄλλους, οἵτινες ἀπό τινος καιροῦ μετ' ἔξαιρετικῆς ζέσεως καὶ προσθυμίας, μετά καρυτωμένων μειδιαμάτων καὶ ὑποκλίσεων ἐκτελοῦν καὶ τὰς παραδοξοτέρας ἐπιθυμίας μου.

Μη μ' ἐκλαδητε, ἐξ ὅσων λέγω, ως φιλάργυρον. Εἳναν ὑπάρχη πάθος τὸ ὄποιον ἀποστρέψθωμαι εἰναι ἢ γλισσηρής τέλος ἐνάπαγκουν ἀνθρωποι τοὺς ὄποιούς ἀπεγχάνομαι εἰναι οἱ φιλάργυροι. Καὶ δημος ἐνίστε κάμνει τις δὲ τὸν ἀποιάζει, τὸ δὲ ἔτος 1893 πολλούς γενναῖοιδώρους κατέστησε πεντηκούντας καὶ πολλούς πλουσίους μετέβαλεν εἰς γένητας.

Τὰ αἵτια είναι γνωστά. "Ετος κατὰ τὸ ὄποιον ἐβασιλεύσθηεν ἢ εἰσίνην, ἔτος κατὰ τὸ ὄποιον ἢ ἐνθη-

λατις τοῦ φιλοκάλου τοῦ προσερέφοντος, διότι φιλόκαλον αὐτὸν, ἢ αὐτὴν, ἀποδεικνύει τοῦτο ἢν γένεις φιλόκαλον, ἔχει πρωτοτύπων καὶ πολλούς τιμάται. Καὶ ἐνταῦθα ἐφερμόζεται τὸ οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ. οὐγὶ τὸ βαρύτιμον, ἀλλὰ τὸ φιλόκαλον δέον νὰ ἐκζητήται.

* * *

"Ἐπειδὴ δὲ διὸ λόγος περὶ δύρων, ἔστω ἡμῖν ὁ λόγος καὶ περὶ τῶν δύρων, ὡν ποιεῦνται πολλάκις χρῆσιν αἱ ἐφημερίδες ὅπως προσελκύσωσι συνδρομητάς. Εν Γαλλίᾳ συνήθως παρέχουσι βιβλία, ὡραλόγια, ἐπισκεπτήρια, ειπίδια, γεωγραφικοὺς πίνακας τῶν δύο ἡμισφαίρων κτλ. Ἀλλ' αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐν τούτῳ ὑπερέβαλον πάστας τὰς ἀγαπητὰς συνδεδίχουσι αὐτῶν. Τούτων ἐφημερίδες γνωστὴ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις προσφέρει τοῖς συνδρομηταῖς αὐτῆς ἀριθμὸν λαχείου περιέχοντας ἐκκτίναντας ἀντικείμενα εἰς ὃν σημειούμεθα τὰ ἔξις:

Ακεχεῖν γαῖῶν ἐν Κλεβελάνῳ, πλουσίαν ἐπίπλωσιν αἰθουσῆς, σίνοθήκην πλίρη σίνων τραπέζης καὶ ροσσλίων, ἀνδρικοὺς πίλους πάντων τῶν εἰδῶν, ἵκανην ἀριθμὸν περιστρόφων πυροβόλων, δρυτικούς δόπως αὐτοκτονήσωσι, καὶ . . . γραμμάτιον μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς εἰς Italifar. Τὸ γραμμάτιον τοῦτο εἴνε

ψαδα χολέρα εφάνη φιλανθρωποτάτη, έτος πλούσιον δι' οδους τούς ξένους, έτος ευφορον δι' ἄπασαν την υφήλιον, έτος τέλος εύτυχες δι' οδον τὸν κόσμον, μόνον δι' ήμας τοὺς ἀμοίθους Ἑλληνας ὑπῆρχε δυστυχῶς ἐπιζήμιον, οὐκτρόν και ἀπαίσιον.

Ἐὰν συγιρίνητε τὸ ἀπερχόμενον ἔτος πρὸς προγονιμένην δωδεκάδα, εἰκοσάδα, ἥ και πεντηκοντάδα ἐτῶν θὰ εὕροται ὅτι ἐπὶ τοσοῦτο διαφέρει ἐκείνων, ὡστε θὰ τὸ στείλητε μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ ἀνάθεμα. Μακάριοι οἱ ζῶντες χωρίς νὰ παραλληλίζωσι, διότι φρονῶ ὅτι ὁ παραλληλισμὸς εἶναι ὁ καθιστῶν δυστυχῆ δὲλν τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐχετε ωραῖον ἀραβικὸν ἵππον· τὸ ζῶον ἐκ συμπτώσεως θνήσκει. Θέλετε νὰ τὸ ἀντικαταστήσητε, ἀλλ' οἱ ἵπποι τοὺς ὅποιους δοκιμάζετε ὑπολείπονται ἐκείνου. Εἰσθε δυστυχῆς, διότι παραλληλίζετε· ἄλλως ἐκ τῶν δοκιμαζομένων ἵππων θὰ ὑπάρξῃ βεβαίως εἰς δυνάμενος νὰ καλπάσῃ και νὰ τριποδίσῃ, νὰ ιᾶς περιάγῃ δηλαδὴν ὡς ἵπποτας τοῦ μεσαίωνος ὅπως και ὁ ἀπολεσθεὶς ἵππος σας.

Κατέχετε ὑψηλὸν δημοσίαν θέσιν, πτις σᾶς διαφεύγει. Εὐρίσκετε ἄλλον κατωτέραν μὲν ἀρκούντως δύμως ἐπικεφδῆ, ὡστε νὰ ζῆτε και ὑμεῖς και ἥ οἰκογένειά σας· ἄμα θελήσετε νὰ παραλληλίσητε τὴν συμμερινὴν θέσιν σας πρὸς τὴν προηγουμένην τὰ νέφη τῆς δυστυχίας δᾶς περικυκλοῦν και μάτην φυσάτε και στενάζετε διὰ νὰ τὰ διαλύσητε.

Ἄγαπᾶτε χαριεστάτην κόρην και ἀνταγαπᾶσθε. Όμονύτε ἀλλήλοις πιστίν ιδύοιν ὅπως εἰς τὰ μυθιστορήματα. Ἀλλ' οἱ γονεῖς πρακτικοὶ ἀνθρωποι, νυμφεύοντο τὴν κόρην των μεθ' ἔνός ἐμπόρου και μένετε οὔτω εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ. Διὰ νὰ μην πάθητε ἀπὸ ἴμψιονέντζαν και σηρός πεῖσμα τῆς ἀπίστου, ζητεῖτε νὰ τὴν ἀντικαταστήσητε ἐν τῷ καρδιᾷ σας. Μὲ τὴν συμερινὴν πληνθώραν τῶν νεανίδων δὲν ἔχετε ἥ τὴν δυσκολίαν τῆς προτιμήσεως. Και μολονότι συναντᾶτε ωραιοτέρας ἡ ίνη, εὐχίσκετε δῆμως ἐν τῷ παραλληλισμῷ ὅτι ἥ μύτη, φερ' εἰπεῖν ἥ

ἀληθῶς ἐπιτυχές, διότι δύναται νὰ θυμάσῃ τις αὐτοῖς ὅμικοι τὸ Βατικανὸν και τὸν Ἀπόλλωνα τοῦ Βελθεδέρου! . . .

* * *

Ἄλλὰ τὰ ἀμερικανικὰ εἶνε πολλὰ και ἀνεξάντλητα. Οὕτω ἐξ Ἀμερικῆς ἐπίσης ἀγγέλλεται ὅτι μυθιστοριογράφος ἀνήκων εἰς τὸ δράμον φύλον ἔγραψε μυθιστορίαν ἡς 100,000 ἀντίτυπα ἐπωλήθησαν, ἔλαβε δ' αὐτὴ διὰ τὸν κόπον αὐτῆς 5,000 φράγκα. Ἐτέρας μυθιστορίας τῆς αὐτῆς συγγραφέως ἐπωλήθησαν 50,000 ἀντίτυπα ἐξ ὧν ἀπεκομίσατο ἡ συγγραφέως 1250 μόνον φράγκα. Νῦν αὐτῇ εἶνε ὑπάλληλος ἐν τινὶ κατασκευαστριῷ, ἐν ἐπιτρέπηται ἡμῖν ἥ λέξις, μυθιστορίων και διηγημάτων, ἀντὶ 200 φρ., καθ' ἑδομάδα.

Παρεχούμενης οἰασδήπτηνος ὑποθέσεως ἥ μυθιστοριογράφος ὑποχρεοῦται νὰ παράσχῃ ἐντὸς δεκαπενθημερίας διηγημάτι τι οἰονδήπτη και διθενδήπτη. Ἰδού λοιπὸν ὅτι λειτουργεῖ ἐν Ἀμερικῇ και ἐργαστήριον μυθιστορίων και διηγημάτων!

* * *

Σήμερον εἴμεθα ἀληθῶς ἀμερικανοί. Ἰδού και ἔτερον ἀμερικανοί. Ἐν Νέᾳ Τόρκη και παραστάσεις τοῦ Imperial Music

ἥ φωνὴ τῆς ἀπολεσθείσης είχον κάτι τι, τὸ ὅποιον δὲν δύνασθε νὰ ἀπαντήσητε εἰς τὰς φωνὰς και τὰς μύτας δὲλων τῶν νεανίδων τὰς ὅποιας κατόπιν ἐκείνης ἔγνωρισατε.

Τὸ αὐτὸν συμβαίνει και μὲ τὰ ἔτη. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ παρερχόμενα εἶναι τὰ καλλίτερα. Δὲν παραδέχεσθε, λόγου κάριν, μετ' ἐμοῦ, ὅτι τὸ ἐκπνέον ἔτος, παραλληλισμὸν πρὸς τοὺς μεγαλοπέρούς αὐτοῦ ἀδελφούς, εἶναι εἰς Μογγόλος παραβαλλόμενος πρὸς Ἀπόλλωνας; . . .

* * *

Ἄν θέλετε νὰ ἐνδαιμονῆτε ἐν τῷ ζωῇ, μὴ παραλληλίζητε οὔτε τὰ φαγητά, οὔτε τὰς γυναικας, οὔτε τοὺς φίλους σας, οὔτε τὰ ἔτη· διότι ὁ παραλληλισμὸς εἶναι ἥ δυστυχία τῆς ἀνθρωπότητος!

Πολλάκις δύμως ἥ δυστυχία δύναται νὰ παράσχῃ τὴν εύτυχίαν ὅπως ἥ κοπορία παράγει τὰ ἀνθην και ὁ ἀνθραξ τοὺς ἀδάμαντας. Τίς οἶδε! Πόσαι μικραὶ κεφαλαὶ θὰ κοιμηθῶσιν εἰς τὰ 1893 διὰ νὰ ἔχουν διατρέψη. Η μᾶλλον ἐπισθραγιστρ — κατ' ἀντίστροφον ὅμως λόγον — δῆλας τὰς περὶ παραλληλισμοῦ ἐκτεθεῖσας θεωρίας γου.

* * *

“Εὐρωσθε.”

“Τυμέτερος δῆλως

K. ΜΕΤΑΞΑΣ *Βοσπορίτης.*

Πέρα τὴν 30 Δεκεμβρίου 1893.

Hall προσελκύουσιν ἀμέτρητον πλῆθος, διότι ἐν αὐτῷ χρεούς δργηστρίς τις καλούμενη δεσποινὶς Οιμένη, ἡς ἥ ἀξία ἔγκειται ἐν τούτῳ και μόνῳ, διότι χρεούει γυμνόποιος, φέρουσα ἀδάμαντας ἥ τὸ ἔχαστου τῶν δεκτήλων τῶν δρχίων αὐτῆς, δῆλως λέγουσι, ποδῶν.

* * *

Τῇ παραμονῇ τῶν Χριστουγέννων ἐγένετο ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀθηναῖς ἀμερικανῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς διάφοροι ἀρχαιολογικαὶ ἀνακοινώσεις, ἐν αἷς και ὅπε τοῦ κ. White περὶ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Αθηνῶν. Δι' αὐτῆς ὁ ἀγροτητῆς ἀπεφήνατο γνώμην καθ' ἥν ἥ Ἀκρόπολις οὐδαμῶς τι κατ' ἀρχὰς θὰ ἔχρησίμευεν ὡς φρούριον, ἀλλ' ὡς κέντρον διαφόρων προστατῶν θεῶν. Τὴν ἰδιότητα δὲ τοῦ φρουρίου, κατ' αὐτόν, ἀπέκτησε τὸ ἀστυ τοῦ Κέκροπος μετὰ ταῦτα, ἀρ' οὖς χρόνου οἱ Πέρσαι διὰ τῆς εἰσδολῆς αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέστησαν δυσχερῆ τὴν θέσιν τῶν Αθηνῶν, καθ' ἥν τὸ πρῶτον ἐπήρχοντο. Ἀνακοίνωσιν ἐπίσης σπουδαιοτάτην ἐποίησατο και διευθυντῆς τῆς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Δακτυρελδ, ἀφορῶσα εἰς τὰς ἐν “Αργεὶ ἀνακαρφάς.

O. A.